

[Boligministeren.]

tid til denne normaliseringsperiode. Hvis jeg endelig skulle sige det, kunne jeg have ønsket 10 år. Men en 8 års periode betyder en rimelig hensyntagen til de mennesker, der mener at have en velerhvervet ret til i den bolig, de i øjeblikket sidder i.

Huslejestoppets bortfald er ikke præciseret, siger hr. Rimstad; jeg mener, at det er gjort klart for lejerne, at lejerbeskyttelsen eksisterer i denne overgangsperiode, i normaliseringsperioden.

Jeg tror, det er forkert, når hr. Rimstad mener, at der ikke er noget i denne løsning, som sikrer en boligreserve. Jeg er enig i, at det er vigtigt, at der bliver en boligreserve. Det er også vigtigt, at denne boligreserve ikke opstår alene i nybyggeriet, hvilket jo en manglende løsning på boligområdet kunne medvirke til, men jeg tror, at både den kapacitet, vi har, og de rimelige vilkår, der nu bydes nybyggeriet, også vil gøre det muligt — ved nyskabelse på dette område og ved udligningen i den gamle boligmasse — at denne boligreserve i højere grad vil skabes i det samlede boligområde.

Hr. Niels Westerby synes jeg var meget pessimistisk over for den samlede skitse til en boligløsning, der her foreligger; han gav jo nærmest udtryk for, at der slet ikke var noget i den, det var et meget lille boligforlig. Må jeg sige, at jeg i øvrigt er enig med hr. Niels Westerby i en lang række af de økonomiske betragtninger, han fremsatte. Det er helt klart, at en meget væsentlig ting ved løsningen af disse problemer er, hvordan vi i de kommende år kan sikre, at der er tilstrækkelig kapital til rådighed til finansiering af nybyggeriet, til investeringer i det hele taget. Og jeg er enig i, at det må nås bl. a. ved at gennemføre en finanspolitik, der sikrer, at vi både får den rente ned, som er en nødvendig forudsætning for på længere sigt at klare nybyggeriet, og at vi også får lempet kreditstramningen eller forhåbentlig får den helt ud af billedet. For så vidt er vi enige, men jeg synes dog nok, at hr. Niels Westerby

undervurderer virkningerne af denne lovgivning, når han siger, at vi, når vi sikrer en lav rente i en stor del af nybyggeriet, ikke skulle få noget som helst ud af alt dette, der skulle hjælpe nybyggeriet, i hvert fald i den periode, indtil vi ad andre veje kan sikre det. Jeg synes også nok, at hr. Niels Westerby reducerer virkningen af det stærkt af det, der skal ske på boligmarkedet — den virkelige opsparing, der vil finde sted på boligområdet, dels over den private sektor, bundet i den nævnte fond, dels over den sociale sektor, bundet i landsbyggefondet — når han siger, at dette ikke skulle have nogen væsentlig virkning i forhold til nybyggeriet i de kommende år, for det er jo trods alt marginalbelåningen, der spiller den væsentlige rolle både for kurs og rente.

Hr. Niels Westerby siger, at vi ikke har beskæftiget os med produktionskapaciteten. Det har vi vel ikke i så høj grad i de forhandlinger, der er ført i disse dage, men produktionskapaciteten er jo en af de ting, vi i høj grad har beskæftiget os med under behandlingen af boligloven i fjor, og en ting, som vi vel kommer til at beskæftige os med igen i forbindelse med en kommende boliglov. Der er jo i høj grad sket noget med hensyn til en udbygning af kapaciteten i dansk boligbyggeri. Når det i dag er muligt at bygge det dobbelte antal boliger i forhold til, hvad vi byggede for en halv snes år siden og kun med en udvidelse af arbejdskraften på ca. 25 pct., så er det jo dog i høj grad en udvidelse af byggekapa- citeten.

Jeg kan berolige hr. Niels Westerby med, at ønskerne om omskoling deler jeg i høj grad. Der er jo i stor udstrækning et arbejde i gang med omskoling af ufaglærte, omskoling af mennesker, der går ind i byggesektoren, som i dag er beskæftiget i byggesektoren, og dette omskolingsarbejde fortsættes i meget stor udstrækning.

Zonerne og byggemodningen er nævnt i forliget, og det er helt klart, at der spiller det en rolle at få en finansiel baggrund for, i hvor stor udstrækning man kan være i